

12. **G**oat managenen fyngefflow gine,
Goat managenen fyngefflow gine,
Goat i Gtooen tuncet
Goat i Gtooen tuncet
Man miy not fyngefflow gine,
Man miy not fyngefflow gine,
Cat miy ha avelet let,
Cat miy ha avelet let,
Man miy not fyngefflow gine,
Man miy not fyngefflow gine,
Cat miy ha avelet let,
Cat miy ha avelet let,
13. **G**oat item for zinre
Goat item for zinre
Man miy not fyngefflow gine,
Man miy not fyngefflow gine,
Cat miy ha avelet let,
Cat miy ha avelet let,
Man miy not fyngefflow gine,
Man miy not fyngefflow gine,
Cat miy ha avelet let,
Cat miy ha avelet let,
14. **G**oat managenen fyngefflow gine,
Goat managenen fyngefflow gine,
Cat miy ha avelet let,
Cat miy ha avelet let,
Man miy not fyngefflow gine,
Man miy not fyngefflow gine,
Cat miy ha avelet let,
Cat miy ha avelet let,
15. **G**oat managenen fyngefflow gine,
Goat managenen fyngefflow gine,
Cat miy ha avelet let,
Cat miy ha avelet let,
Man miy not fyngefflow gine,
Man miy not fyngefflow gine,
Cat miy ha avelet let,
Cat miy ha avelet let,

24. Seg vil nu her for Eder
Mit Navn ei fere frem,
Men jeg vil heller hedde
En Synder, grov og slem
Jeg kunde hart det bedre,
End lide saadan Ned,
Lungt vil det for mig falde
At øde Fangebrod.

25. Min Vise den har Ende,
Seg fangen sidde maa;
Men om det skulde hende,
At jeg probeerte paa,
Mit Fængsel qvit at blive,
Fortenk mig ei deri:
Den Fugl i Buret sidder
Bil gjerne blive fri.

26. Seg Wisen haver digtet,
Mens jeg er saa i Ro;
Det var mig ingen Meie,
Det kan I sikker troe,
Det faldt mig ei besværligt
Og kosted' lidens Lid,
Da jeg lod Pennen fore
Den lille forte Lid.

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ

$$N^o = 122$$

¶ y B i s e,

der begynder saaledes:

En Sang jeg vil fremføre.

Under den Melodie:

S Verden jeg mig finder.

ଲିଖିବି; ଲିଖି ଦିଇବି କିମ୍ବା ଲିଖିବି କିମ୍ବା ଲିଖିବି

Tryft i Trondhjem.

V box 3:82

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0

7. En Sang jeg vil fremfore,
Den som mærkværdig er,
Som I skal faae at høre,
Den sorgelig og er.
Hvad Modgang mig har modet
I mine unge Aar,
Det klemmer nu mit Hjerte
Og hugger dybe Saar.

8. Min Fader er frafalden,
En Broder ligesaar,
Min Moder sidder hjemme
Og Sorgen drage maa
Med Hjertens Bee og Smerte
For min Elendighed;
Der mangen Taar' har trillet
Paa hendes Kinder ned.

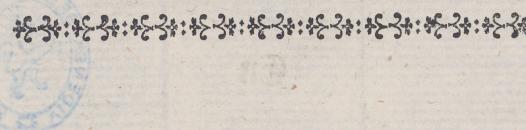
9. I Skolen blev anvendet
Min meste Barndomstid,
Min Christendom jeg lærte,
Og det med Lyst og Flid;
Jeg kendte ei den Skjebne,
At sidde saa i Evang;
Jeg vidste ei af Mangel,
Af Hungers Ned og Drang.

10. Farvel min sede Pige,
Som jeg har havt saa kjer,
Du, som udi mit Hjerte
Saa dybt indskrevet er;
For evig jeg dig elller,
Min allerbedste Ven!
Hvor jeg i Verden svæver,
Jeg glemmer dig ei hen.

11. Men skal min tunge Skjebne
Forvolde mig den Harm,
At jeg ei meer maa hvile
I min Venindes Arm,
Men vi imod vor Billie
Skal skilles her paa Jord,
Saa gid vi engang samles
Hos Gud i Englechor.

12. Hav Tak for hvert Minutte,
Min tro Veninde from!
Seg maa min Bise slutte,
Mit Blækhuis det er tomt,
Min Ven den er opflaaren
Og Haanden den er mat;
Adje, saa maa jeg sige,
Lev vel, min ædle Skat!

13. De Aar, som jeg har levet,
Nu regnes tre Gang' ti;
I Verden har jeg svævet
Saa mangen vildsom Sti.
Og udi Mulm og Morke
Dmtumlet mangen Gang,
Hvert Blad i Skoven rorte
Har gjort mit Hjerte bang.

1. En Sang jeg vil fremfore,
Den som mærkværdig er,
Som I skal faae at høre,
Den sorgelig og er.
Hvad Modgang mig har modet
I mine unge Aar,
Det klemmer nu mit Hjerte
Og hugger dybe Saar.
2. Min Fader er frafalden,
En Broder ligesaar,
Min Moder sidder hjemme
Og Sorgen drage maa
Med Hjertens Bee og Smerte
For min Elendighed;
Der mangen Taar' har trillet
Paa hendes Kinder ned.
3. I Skolen blev anvendet
Min meste Barndomstid,
Min Christendom jeg lærte,
Og det med Lyst og Flid;
Jeg kendte ei den Skjebne,
At sidde saa i Evang;
Jeg vidste ei af Mangel,
Af Hungers Ned og Drang.

4. Farvel min sede Pige,
Som jeg har havt saa kjer,
Du, som udi mit Hjerte
Saa dybt indskrevet er;
For evig jeg dig elller,
Min allerbedste Ven!
Hvor jeg i Verden svæver,
Jeg glemmer dig ei hen.
5. Men skal min tunge Skjebne
Forvolde mig den Harm,
At jeg ei meer maa hvile
I min Venindes Arm,
Men vi imod vor Billie
Skal skilles her paa Jord,
Saa gid vi engang samles
Hos Gud i Englechor.
6. Hav Tak for hvert Minutte,
Min tro Veninde from!
Seg maa min Bise slutte,
Mit Blækhuis det er tomt,
Min Ven den er opflaaren
Og Haanden den er mat;
Adje, saa maa jeg sige,
Lev vel, min ædle Skat!
7. De Aar, som jeg har levet,
Nu regnes tre Gang' ti;
I Verden har jeg svævet
Saa mangen vildsom Sti.
Og udi Mulm og Morke
Dmtumlet mangen Gang,
Hvert Blad i Skoven rorte
Har gjort mit Hjerte bang.